

EL VINE PE NORII!

de Aurel Micureșcu

(continuare din numărul trecut)

Biserica săracă și persecutată este totuși bogată

“Știu sărăcia ta” spune Domnul. Sunt două cuvinte pentru cuvântul “sărăcie”, în limba greacă. Primul cuvânt este **penia** și de aici avem cuvântul în limba engleză **penny** și se referă la un om care trebuia să lucreze pentru existență și abia supraviețuia din munca lui. Al doilea cuvânt este **ptocheia** și înseamnă sărăcie lucie, adică un om care nu este în stare să-și hrănească familia. În mijlocul bogăției orașului Smirna, unde alții erau putrezi de bogați din comerțul cu smirnă, credincioșii erau săraci lipiți pământului, nu aveau nimic. În ciuda acestui fapt Domnul le spune că sunt bogați. Cu ce sunt ei bogați? Ei erau bogați în Hristos, aveau comori depozitate în cer, credincioșilor din Smirna li se lua viața în fiecare zi, dar ei nu erau deposedați de bogăția eternă pe care și-au agonosit-o în Hristos. Dacă-l ai pe Hristos chiar și dacă ești sărac ești totuși mai bogat decât marii magnați financiari ai lumii. Biserica din Smirna era săracă dar inventarul spiritual al bisericii era bogat. Așa că nu te întrista, dacă-L ai pe Isus, ești mai bogat decât toți, iar renumele tău este mai mare ca al Romei sau ca al lui Bill Gates sau Ross Perrot!

Versetul 10 spune: “Nu te teme nicidecum de ceea ce ai să suferi. Iată că Diavolul are să vă arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții”. Ce înseamnă zece zile? Unii cred că vor fi zece ani de necazur în Smirna, căci zilele reprezintă anii și că zece ani vor suferi. Zece zile reprezintă zece persecuții prin care Biserica a trecut sub zece împărați romani, sfârșind cu Dioclețian care a fost împărat înainte de Constantin care a unit Biserica cu lumea. Sub Dioclețian au fost zece ani de persecuție și Isus caută să pregătească Biserica pentru suferințele care încă vor urma.

Zece ani de persecuție este un timp scurt în comparație cu veșnicia, o zi la Domnul este ca o mie de ani și ce reprezintă zece ani de persecuție raportat la zece mii de ani petrecuți cu Domnul? și apoi oricât de mari și grele ar fi suferințele prin care trecem, Domnul este în controlul timpului, “căci întristările noastre de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.” Chiar dacă ar trebui să suferim toată viața, și de altfel toți oamenii trec prin încercări, de la leagăn până la mormânt, totuși 70 sau 80 de ani este o perioadă scurtă raportată la veșnicie. Nici o încercare nu vine peste noi fără îngăduința Domnului.

Domnul face o mare făgăduință Bisericii. “Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții”. Jocurile olimpice, care de fapt au început în Grecia antică, erau un eveniment de mândrie pentru cetățenii Romei, ca de altfel și în zilele noastre și câștigătorii primeau o cunună de lauri. Isus le reamintește fraților din Smirna că ei aleargă o alergare diferită și că ei vor câștiga o cunună care nu se poate veșteji. Odată ajunși în posesia cununii vieții citim în Apocalipsa 4:10, căci 24 de bătrâni își aruncau cununile înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie și ziceau: “Vrednic ești Doamne Dumnezeu nostru să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voința Ta stau în ființă și au fost făcute!” Ei aruncă cununile în fața Scaunului de domnie și aduc astfel un omagiu la adresa Mielului prin a cărui sânge au fost dobândite aceste cununi.

În versetul 11 este încă o mare făgăduință pentru cei biruitori. Cel ce va birui nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte. Domnul le reamintește creștinilor care nu aveau siguranța zilei de mâine și își așteptau moartea din zi în zi că, în ciuda furioaselor persecuții, moartea a doua nu va avea nici o putere asupra lor. Cei care sunt născuți de două ori, a doua naștere reprezentând nașterea din nou, vor muri doar o singură dată. Cei care însă au experimentat o singură naștere vor muri de două ori.

Moartea fizică este separarea sufletului de trup. Moartea a doua este moartea spirituală, adică separarea sufletului pentru totdeauna de Dumnezeu. Iubitul meu, dacă în momentul morții nu-l ai pe Isus Hristos vei fi separat de Dumnezeu pentru totdeauna, fără nici o posibilitate de recuperare a sufletului tău. Așa că azi când auzi Evanghelia poți scăpa de moartea a doua, acceptându-L pe Isus Hristos ca Mântuitor personal.

Martirajul lui Policarp.

Nu se știe numele celor șapte păstori ai bisericilor din Apocalipsa. Se presupune, așa cum am amintit, că Ioan a fost păstor în Efes în momentul arestării și exilării sale în insula Patmos. Documentele istorice însă ne spun că păstorul bisericii din Smirna în acea perioadă a fost Policarp despre care se presupune că a fost unul din ucenicii lui Ioan. Slujba de păstor a luat sfârșit în 23 februarie 155 D.H. când a început o persecuție mare împotriva credincioșilor în care 11 creștini au fost torturați și aruncați la fiare. Policarp a fugit din oraș la un prieten al său la țară. Cei din jurul lui l-au sfătuit să continue să fugă pentru a nu fi prins.

Dar el a răspuns că nu va mai continua să fugă și s-a lăsat să fie prins. După ce a fost prins a cerut permisiunea autorităților să se roage. Și aceștia s-au arătat binevoitori față de el, trimitându-i chiar și mâncare. Apoi a fost adus în centrul orașului unde se afla o mare mulțime de oameni care-l așteptau. Când a ajuns acolo, Policarp a auzit o voce care i-a spus:

-Fii tare, Policarp, și arată-ți bărbăția.

Nimeni n-a văzut pe cel ce vorbea, dar vocea a fost auzită de toți și în special de Policarp. Proconsulul roman a încercat să-l determine pe Policarp să-l proclame pe Cezar ca domn, să jure pe Cezar și să renunțe la Hristos, dar Policarp a răspuns:

-86 de ani am slujit pe Domnul și El nu mi-a făcut nici un rău, cum aș putea să mă lepăd de Domnul și Mântuitorul meu?.

Gloata îl presa să renunțe la Hristos, dar bătrânul păstor a răspuns:

-Întrucât îmi cereți să proclam pe Cezar domn, pretinzând că nu știți cine sunt, să știți că sunt creștin.

Proconsulul a răspuns:

-Am pregătite fiarele sălbatice în Colliseum și le voi slobozi asupra ta dacă nu te schimbi.

Nu s-a auzit nici un răspuns. Apoi proconsulul a spus:

-Dacă disprețuiești animalele sălbatice te voi arde de viu dacă nu te schimbi.

Policarp a răspuns:

-Voi mă amenințați cu foc care arde pentru o oră și după aceea se stinge, dar nu știți că focul judecății viitoare și a pedepsei veșnice este rezervat pentru toți cei răi, așa că nu întârziati.

Deși era ziua Sabatului și era împotriva Legii, iudeii păgâni despre care este menționat în versetul 9, că sunt o sinagogă a Satanei, au adunat lemne și l-au legat pe Policarp de stâlp chiuind de bucurie și în timp ce focul se ridica peste trupul lui Policarp el se ruga:

-Doamne Dumnezeu Atotputernice, Tatăl Fiului iubit și binecuvântat Isus Hristos prin care am primit întreaga cunoștință despre Tine, Dumnezeul îngerilor, al întregii creații și a marelui familii a celor neprihăniți, care trăiesc înaintea Ta, Te binecuvintez că m-ai ajutat până în această zi și oră, și m-ai învrednicit să fiu adăugat la numărul martirilor, să beau paharul lui Hristos, al învierii și vieții eterne a sufletului și trupului prin puterea Duhului Sfânt. Te binecuvintez, Te glorific, prin eternul și cerescul Mare preot, Isus Hristos, Fiul Tău prea iubit prin care îți aduc slavă împreună cu Duhul Sfânt, acum și-n veacurile ce vor veni.

Când m-am pregătit pentru această predică am făcut-o cu lacrimi în ochi impresionat fiind de marile suferințe prin care au trecut frații din Smirna. Și acum care este poziția noastră față de Hristos, ce facem noi pentru El, pentru Evanghelie, când alții au suferit pentru El și chiar au murit cu bucurie pentru Numele Lui?

În anul 1988 l-am cunoscut pe preotul Calciu Dumitreasa. El a mărturisit unui grup de români, aici în Portland, că a stat în închisorile comuniste din România 18 ani și jumătate. Ceaușescu a ordonat să fie pus în celulă cu cei mai răi criminali. În fiecare zi ceilalți doi deținuți care erau cu el în celulă, erau chemați la biroul închisorii. Preotul Calciu în acest timp se ruga pentru ei. Într-una din zile, acești oameni au mărturisit că ei nu-i vor face nici un rău. "Dacă vreau să te omoare, au spus aceștia, să o facă ei (adică autoritățile), noi nu-ți vom face nici un rău". Unul dintre cei doi deținuți și-a omorât mama.

Richard Wurmbrand a suferit 14 ani de închisoare pentru Hristos. Gheorghe Tripa, un tânăr din satul Mândruloc - Arad, a fost ucis de comuniști, la vârsta de 20 de ani, pentru că împărțea Cuvântul Evangheliei cu colegii de muncă. Alții au murit în închisorile comuniste din România, fosta URSS, China, Coreea de Nord, Bulgaria sau alte țări din lume! Toți aceștia au suferit pentru Isus Hristos și au fost credincioși până la moarte, pe ei îi așteaptă cununa neveștejită a slavei.

(va urma)